

[Glensgård.]

sagde på daværende tidspunkt, Folketingstidende 1974-75 (2. samling) sp. 7244:

»Jeg vil mene, at det er helt forkert, hvis folketinget pålagde regeringen at bringe sådanne midler i anvendelse, som vi formelt har ret til, så man kom til at gøre ting, som ikke løste problemer, men måske først rigtigt skabte store og endnu større og endnu flere problemer.

Jeg vil derfor gerne på regeringens vegne advare folketinget imod at forenkle dette problem og tro, at det bare er med at gøre sådan og sådan, så er det problem løst. Den forenkling og den forsimpning af problemerne, ikke alene på arbejdsmarkedets, men også på en række andre områder, som fremskridtspartiet står for, har intet med virkeligheden og realiteterne at gøre og er oven i købet meget skadelige.«

Dette skal ikke være nogen kritik af, at socialdemokratiet og de øvrige partier har skiftet standpunkt i denne sag. Men man må ikke for-tænke os i, at vi var betænkelige ved at fremsætte et lignende dagsordensforslag som det, vi fremsatte den 19. juni 1975. Dengang gik samtlige partier imod. Nu er der heldigvis sket det, at de samme partier med samme begrundelse, som vi brugte den 19. juni 1975, har fremsat et dagsordensforslag med faktisk samme indhold. Jeg skal sige tak for, at man har ændret holdning; jeg håber ikke, det er eneste gang, man gør det.

Melchior (CD):

Efter hr. Glensgårds nostalgiske tale, der vel næppe gavner den foreliggende situation, vil jeg gerne sige et par ord om det alvorlige problem, der hedder trusler mod mennesker. Flere af talerne heroppe har været inde på, at også andre kender til at få trusselsbreve og trusselsopringninger, og det er jo korrekt, at alle, der stikker næsen frem, en gang imellem, risikerer at få den i klemme, og til klemmen hører desværre også det beklagelige fænomen, der hedder anonyme trusselsbreve.

Imidlertid er det jo ikke unaturligt, at der findes et antal syge mennesker, som udfolder sig på denne måde, og normalt er der derfor ikke andet ved den slags at gøre end at negligere det. Men en sammenligning med den her foreliggende sag er ganske umulig. Det, der skete i går, var ikke, at nogle anonyme, syge mennesker, men en formand og en næstformand for en temmelig stor faglig arbejdspladsorganisation handlede på den måde, at de an-

vendte trusler. Det er den meget store forskel mellem det, som syge mennesker gør, og det, som mennesker, der har ladet sig vælge til ansvarsfulde poster af kolleger, gør.

Jeg vil i denne sammenhæng – og det er den egentlige foranledning til disse ord – henlede justitsministerens opmærksomhed på grundlovens § 78, stk. 2. Det lyder således:

»Foreninger, der virker ved eller søger at nå deres mål ved vold, anstiftelse af vold eller lignende strafbar påvirkning af anderledes tænkende, bliver at opløse ved dom.«

Da der her er tale om en formand og en næstformand i en organisation, vil jeg gerne anmode justitsministeren om i de undersøgelser, politiet på hans foranledning foretager, at lade overvejelser vedrørende grundlovens § 78, stk. 2, indgå.

Knud Jespersen (DKP):

Jeg skal undtagelsesvis meddele, at jeg er enig i hr. Melchiors bemærkninger om trusler. Derudover vil jeg gerne befatte mig lidt med den diskussion, som vi har ført i dag. Den er lige så kryptisk og dobbeltbundet, som den diskussion, det høje, ærværdige ting førte i går.

Da blev vi jo afbrudt meget dramatisk af, at statsministeren optrådte som den lille havfrue, nemlig uden hoved, og sagde: kære venner, vi er nødsaget til at stoppe denne debat. Den drejer sig om 150.000 arbejdsløse, men det har vi ikke tid til, for jeg har modtaget urovækkende meddelelser. Hvad var nu det for urovækkende meddelelser, statsministeren havde modtaget? Det var, at to – to – organiserede arbejdere, som har været på Berlingske Tidende 10-15 år, var gået ind på deres arbejdsplads. Så sagde statsministeren: dette er urovækkende. Jeg må nok sige, at det er mere urovækkende og mere historisk, at hr. Glistrup i dag efterhånden kan notere en sejr. Det er meget interessant at se, at det ikke er hr. Auken, men hr. Poulsgaard, der er arbejdsmarkedsstrateg for regeringspartiet. Det er overordentlig interessant at bemærke sig, at hr. Glistrup fortæller, at det skal være sådan i Danmark, at forbrydelser ikke betaler sig. Jeg har noteret det, hr. Glistrup.

Det er også interessant at bemærke sig, at hr. Erhard Jakobsen erklærer, at man ikke skal lyve. Jeg kan føje til: i al fald da kun under en valgkamp.

Hele denne måde at gribe problemet an på synes jeg må vække til eftertanke i det store socialdemokrati. Her lader man sig drive af